

ZEMŘEL EVANGELICKÝ TEOLOG PAVEL FILIPI

Profesor Pavel Filipi se narodil 26. května 1936 v rodině krejčího na pražských Vinohradech. Jeho otec Jan Filipi byl laickým teologem, na svou živnost měl tuto reklamu: „V Praze je mnoho dobrých krejčích. Jedním z nich je Filipi.“ Pavel Filipi vystudoval evangelickou teologii na tehdejší Komenského evangelické bohoslovecké fakultě a působil nejprve jako kazatel Českobratrské církve evangelické v pražských farních sborech ve Střešovicích a U Salvátora. Od roku 1967 vyučoval na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě, která se po roce 1989 vrátila do svazku Karlovy univerzity jako Evangelická teologická fakulta. Byl přitom asistentem významného teologa J. L. Hromádky, od roku 1971 odborným asistentem, v roce 1975 docentem. V roce 1977 byl jmenován profesorem pro praktickou teologii. Po roce 1990 se stal vedoucím katedry praktické teologie a ředitelem jejího Ekumenického institutu, v letech 1999–2005 zastával funkci děkana Evangelické teologické fakulty.

Praktická teologie, které se Filipi věnoval, je obor poměrně rozsáhlý. Zahrnuje katechetiku, homiletiku, liturgiku, pastorální teologii, případně i další obory a perspektivy. Filipiho dílo přitom zanechalo nejrozsáhlejší stopu v oblasti liturgiky, již věnoval knižní práce *Hostina chudých* (1991) a *Pozvání k oslavě: Evangelická liturgika* (2011), vedle řady časopiseckých studií a textů. Filipi se dále věnoval ekumenice, a to na vědecké úrovni i v rovině církevní. Účastnil se řady interdenominačních jednání, kde svým věcným přístupem pomohl otevřít mysl mnohých partnerů v rozhovoru. Jako teologický expert znal perfektně stanoviska druhé strany a znal obdobné mezicírkevní a naddenominační dohody v jiných zemích; díky tomu byla jednání efektivní. Uskutečnil rovněž mnoho přednášek a besed na rovině místních společenství, knižně vydal populární

příručky *Křesťanstvo* (1996) a *Malá encyklopedie evangelických církví* (2008, vedoucí kolektivu). Okrajověji vstoupil i na pole církevních dějin, především svojí habilitační prací *Ekumenické motivy v českém evangelictví 19. století* (1974), zůstávající dosud žel v rukopise.

Pavel Filipi je autorem desítek textů a mnoha publikací (například jeho *Křesťanstvo* se dočkalo čtyř vydání). Jednotlivé církevní útvary vždy popisoval a interpretoval *ad meliorem partem*. Ač byl členem menšinové církve, byl zastáncem ekumenické konvergence a varoval před elitářstvím a bolestí. Jeho velkou devizou byla formulační přesnost, schopnost sevřeného a prostého literárního tvaru. V pastorální teologii využíval poznatků z psychologie i sociologie, tyto disciplíny však s teologií nepropojoval. Byl respektovaným odborníkem vysoké vědecké úrovně, zároveň však člověkem skromným a neokázalým.

Již delší dobu odolával zdravotním komplikacím a v posledním roce bojoval s vážnou nemocí. Ještě v prosinci však přednášel frekventantům dálkového studia. Zemřel 28. prosince 2015.

Daniel Heller ml.